

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.II.20.895/2023/6.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperesek: I.r. felperes (cím1) I. rendű

II.r. felperes (cím1) II. rendű

A felperesek jogi képviselője:

dr. Kriston István ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes (cím3)

Az alperes jogi képviselője:

Törös Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző: dr. Törös Judit ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperesek

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 5.Pf.20.164/2023/8.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Szentendrei Járásbíróság 1.P.20.655/2021/23.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperes részére 821.860 (nyolcszázhuszonegyezer-nyolcszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek, mint adósok 2008. augusztus 28-án – közjegyzői okiratba foglaltan – devizában nyilvántartott lakáshitel kölcsönszerződést kötöttek az bank1-vel és az bank2-vel

16.000.000 forint kölcsönösszeg vonatkozásában, melynek célja a felperesek által a bank3-tól korábbiakban felvett 31.243 CFH összegű kölcsön törlesztése volt.

[2] A szerződés V.4. pontjában az adósok tudomásul vették, hogy a forint/devizaárfolyam piaci mozgásából adódóan felmerülhet a veszteség kockázata. Az adósok kijelentették, tudomásuk van arról, hogy a szerződés futamideje alatt a folyósítás napján érvényes árfolyamhoz képest a forint árfolyamának gyengülése esetén a devizában megállapított törlesztőrészeket megfizetendő forint ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet. Tudomásul vették továbbá, hogy ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ők viselik.

[3] A szerződéskötést megelőzően az adósok által kézhez vett, a devizában nyilvántartott lakáscélú és jelzálogtípusú konzorciális ... hitelekéről szóló Üzletszabályzat VII. pontja „A devizában nyilvántartott hitelekkel kapcsolatos kockázatok” cím alatt rögzítette, hogy az adósok tudomásul veszik a hitelező azon tájékoztatását, amely szerint a devizában nyilvántartott hitelek esetében a kölcsönszerződésben rögzített devizaárfolyam napról napra változik, ezért az esedékesség napján megfizetendő törlesztőrészlet forint összege előre nem megállapítható. Amennyiben a folyósítás napján érvényes árfolyamhoz képest a forint árfolyama gyengül, a devizában megállapított törlesztőrészeket forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet.

[4] Az adósok nem szerződésszerű teljesítése folytán a hitelező a szerződést – közokiratba foglaltan – felmondta. Az alperes kérelmére a felperesekkel szemben közjegyzői okirat végrehajtási záradékolása útján végrehajtás indult, melyet a név1 Végrehajtói Iroda foganatosít, az I. rendű felperessel szemben szám1, a II. rendű felperessel szemben pedig szám2 szám alatt.

A kereseti kérelem és az alperes ellenkérelme

[5] A felperesek a módosított keresetükben a velük szemben foganatosított végrehajtások megszüntetését kérték a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 369. § a) pontja alapján, arra hivatkozva, hogy az árfolyamkockázati kikötés tisztességtelensége folytán a szerződés érvénytelen.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a kockázatteltárás világos és érthető volt, annak tartalma megfelelt az irányadó jogszabályokban, a Kúria döntéseiben, valamint az Európai Unió Bírósága (EUB) irányadó határozataiban foglaltaknak.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a név1 Végrehajtói Iroda előtt az I. rendű felperessel szemben szám1, a II. rendű felperessel szemben pedig szám2 számon folyó végrehajtásokat megszüntette.

[8] A döntés indokolása szerint a felpereseknek – a szerződésben és az Üzletszabályzatban részükre nyújtott tájékoztatás alapján – tudomása volt arról, hogy az árfolyamváltozás hatásait ők viselik, a tájékoztatás azonban nem hívta fel a figyelmüket arra a kockázatra, hogy őket az árfolyam gyengülése – ami a törlesztőrészek jelentős mértékű emelkedését eredményezheti – gazdaságilag nehéz helyzetbe hozhatja. A tájékoztatás alapján a felperesek nem következthettek a tagállami fizetőeszköz súlyos leértékelődésének a futamidő alatt is bekövetkező valószínű lehetőségére, illetőleg arra, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa. Az árfolyamkockázatra, árfolyamrésre és az egyoldalú módosításra vonatkozó szerződési feltételek együttes hatása mellett a fogyasztó nem láthatta át, hogy a fizetési kötelezettségének módosulása mely feltételre vagy feltételekre vezethető vissza, ebből következően nem volt abban a helyzetben, hogy fizetési kötelezettségét, illetve annak változási mechanizmusát előre lássa vagy azt utóbb ellenőrizni tudja. A tájékoztatás nem felelt meg a Kúria jogegységi határozataiban és az EUB által hozott határozatokban felállított követelményrendszernek, ezért az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezés a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 239. § (2) bekezdése alapján tisztességtelen, ami az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi, az érvénytelen szerződés alapján pedig végrehajtás sem folyhat.

[9] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[10] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az Üzletszabályzat VII. pontja, valamint a szerződésben foglalt nyilatkozat együttes értelmezésével vizsgálta, hogy a felperesek árfolyamkockázatról történt tájékoztatása megfelelő volt-e, az okiratok együttes értelmezésével azonban téves következtetésre jutott. A perbeli tájékoztatás megfelelt az EUB árfolyamkockázati tájékoztatással összefüggésben felállított (EUB C-186/16., C-51/17. számú döntésekben rögzített) követelményrendszerének, a Kúria Jpe.I.60.015/2021/15.számú jogegységi hatályú határozatának és a 2/2014. PJE határozat 1. pontjának. A tájékoztatásban szerepelt, hogy a kölcsönszerződésben rögzített devizaárfolyam napról napra változik, amennyiben a folyósítás napján érvényes árfolyamhoz képest a forint árfolyam gyengül, a devizában megállapított törlesztőrészek forintban fizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet. A törlesztőrészlet jelentős emelkedésére való figyelemfelhívás egyszersmind a hazai fizetőeszköz súlyos leértékelődésének lehetőségére is utalt. Nem volt helytálló a felperesek azon hivatkozása, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat nem volt világos és érthető. E körben utalt a Kúria 6/2013. PJE határozat III. pontjára, valamint a BH2012/7/G.4. számon közzétett elvi határozatára.

[11] Az alperes a fellebbezésében is helyesen mutatott rá arra, hogy a Kúria több, BHGY-ban közzétett határozatában vizsgálta a perbeli árfolyamkockázati tájékoztatással azonos tartalmú tájékoztatót és azt a jogszabályoknak, valamint a hazai és az EUB joggyakorlata által kialakított követelményeknek megfelelőnek találta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, valamint a végrehajtás megszüntetése iránti keresetüknek helyt adó határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték.

[13] Megsértett jogszabályhelyként hivatkoztak a régi Ptk. 209. § (1) bekezdésére, a 209/A. § (2) bekezdésére, a 241. §-ára, a 93/13. EKG irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 3. cikk (1) bekezdésére, az EUB C-415/11. „Aziz” ítéletére, valamint a régi Pp. 221. § (1) bekezdésére és a 369. § a) pontjára.

[14] Állították, hogy a kölcsönszerződés árfolyamkockázati feltételei tisztességtelenek, ezért a szerződés semmisségére, mint végrehajtás megszüntetési okra azért hivatkoztak, mert a követelés nem jött létre érvényesen. A kölcsönszerződésben megállapítható a fogyasztó kárára előidézett jelentős egyenlőtlenség (EUB C-415/11. számú „Aziz” ügy, az Irányelv 3. cikk (1) bekezdés). A korlátlan kockázatviselési feltétel a hatályos nemzeti jogban (régii Ptk. 241. §) szabályozottnál kedvezőtlenebb jogi helyzetbe hozta a felperes fogyasztókat. A jelen perbeli esetben az egyensúlytalan helyzet azért állapítható meg, mert ha az árfolyamváltozás a fogyasztó számára már elviselhetetlen gazdasági megterhelést jelent, nem biztosít egyoldalú, a saját jövedelme szerinti devizanemre való áttérést lehetővé tevő módosítási jogot. Mindezek alapján alappal feltételezhető, hogy a felperesek egyenrangú tárgyalási helyzetben, az alacsonyabb kamat érdekében ilyen feltételeket nem fogadtak volna el.

[15] A jogerős ítélet nem felel meg a régi Pp. 221. § (1) bekezdés rendelkezéseinek sem. A másodfokú bíróság a keresetet anélkül utasította el, hogy a törvényben előírt indokolási kötelezettségének eleget tett volna, ezért a jogerős ítélet megalapozatlan. Az indokolás nem tért ki arra az érvelésükre, hogy: a „jelentős egyenlőtlenség” azért állapítható meg a perbeli kölcsönszerződés árfolyamkockázatot a fogyasztóra hárító rendelkezése kapcsán, mert ez a feltétel a hatályos nemzeti jogban (régii Ptk. 241. §) szabályozottnál kedvezőtlenebb jogi helyzetbe hozta a fogyasztókat. Ez olyan súlyos eljárási szabálysértésnek minősül, ami miatt azt hatályon kívül kell helyezni.

[16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a határozatában a hatályos bírói gyakorlattól eltérő ítéleti megállapításokra jutott. A Kúria Jpe. I.60.015/2021/15. számú határozata után több olyan kúriai ítélet is született, amelyekben a jelen perben vizsgált árfolyamkockázati tájékoztatóval mindenben megegyező tájékoztatásokat megfelelőnek tartott a Kúria (Pfv.VIII.20.290/2021/9; Gfv.VII.30.127/2021/5., Gfv.VI.30.243/2021/9.).

[17] A perben okiratokkal igazolta az árfolyamkockázati tájékoztatás pontos tartalmát, míg ezzel szemben az alá nem támasztott felperesi nyilatkozat állt. Az előzetes tájékoztatás körében hivatkozott a Kúria két eseti döntésére (Pfv.I.20.992/2020/8. és Pfv.I.21.338/2020/8.). Nézete szerint a C-51/17. számú EUB ítélet kizárólag azt írja elő, hogy a tájékoztatásnak a szerződés megkötése előtt kell megtörténnie, a perbeli kockázatfeltárás ennek az elvárásnak megfelelt. Az EUB C-92/11., C-26/13. és C-186/16. és a C-51/17. számú ítéletek azt tartalmazzák, hogy az alperesnek a szerződések megkötése előtt időben kell tájékoztatást nyújtani. Ez azonban nem azt jelenti, hogy a tájékoztatásnak a szerződéskötés napját meg kell

előznie. Hivatkozott továbbá a mindkét felet terhelő együttműködési kötelezettségre (BDT2016.3457., BDT2013.2889.).

[18] A 2/2014. PJE rendelkezései szerint amennyiben a fogyasztó a jogszabályoknak megfelelő tájékoztatást megkapta, akkor az ellenkező bizonyításig úgy kell értékelni, hogy az árfolyamkockázat őt terhelő volta számára világos és érthető volt.

[19] Mindezek alapján megállapítható, hogy a kockázatfeltárás a perbeli szerződés esetében megfelelő volt, az alperes pedig kellő időben teljesítette tájékoztatási kötelezettségét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[21] A Kúria a régi Pp. 272. § (2) bekezdése és a 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálta felül.

[22] A felperesek jogszabálysértésként alaptalanul jelölték meg az Irányelv 3. cikk (1) bekezdését. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 288. § cikke alapján az irányelv mint uniós jogforrás kétszintű, közvetett jogi szabályozó eszköz, aminek tartalmát a tagállamok kötelesek a nemzeti jogrendszerünkbe beépíteni. A tagállami bíróságoknak az irányelvet átültető nemzeti jogszabályt kell alkalmazniuk, amelynek értelmezése során az irányelvben megfogalmazott cél megvalósítására kell törekedniük (C-91/92. sz. Paola Faccini Dori ügyben 1994. július 14-én hozott ítélet 26. pont, C-240-244/98. sz. Oceano Grupo és társai egyesített ügyekben 2000. június 27-én hozott ítélet 32. pont; a fogyasztói szerződéssel kapcsolatos közérdekű kereset elbírálásának egyes kérdéseiről szóló 3/2011. (XII. 12.) PK vélemény 2. pontjának indokolása). Amennyiben a tagállam eleget tesz implementációs kötelezettségének, az irányelv közvetlen bírósági alkalmazása fogalmilag kizárt.

[23] Az Irányelv rendelkezéseit jogunkba először a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény módosításáról szóló 1997. évi CXLIX. törvény, valamint az ebben foglalt felhatalmazás alapján a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelenségnek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet ültette át. Az Irányelv megfelelő implementációját a felperesek nem vitatták.

[24] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben anyagi jogszabálysértésként az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltételek tisztességtelenségét állították, mivel azok a fogyasztók kárára jelentős egyenlőtlenséget idéztek elő.

[25] A Kúria hangsúlyozza, hogy az EUB C-51/17. számú ítéletének 68. pontjában megállapította: a deviza alapú kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó

feltételei a szerződés elsődleges tárgyát határozzák meg. Az Irányelv 3. cikk (1) bekezdése alapján csak akkor lehet vizsgálni a szerződés elsődleges tárgyához tartozó kikötés tisztességtelenségét, ha a 4. cikk (2) bekezdése alapján az nem világos és nem érthető. Ezzel összhangban mondta ki a kölcsönszerződés megkötésekor hatályos régi Ptk. 209. § (4) bekezdése: a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek. A Kúria a Jpe. I.60.015/2021/15. számú határozata [10] pontjában kifejtette: „A kölcsönszerződés részét képező általános szerződési feltételeknek az árfolyamkockázat viselését szabályozó kikötései a szerződés főszolgáltatására vonatkoznak, ezért adott esetben nem világos, nem érthető jellegük miatt idézhetik elő a szerződés érvénytelenségét, a kikötések tisztességtelenségén keresztül.”. A Kúria 2/2014. számú PJE határozatának 1. pontja is hasonló következtetésre jutott: e feltétel tisztességtelensége csak akkor vizsgálható, ha a tájékoztatás nem volt világos, érthető.

[26] A fenti uniós és nemzeti jogi szabályokból, valamint a nemzeti joggyakorlatból pedig az alábbi következtetés vonható le: ha az árfolyamkockázatot a fogyasztóra hárító szerződési feltétel világos és érthető volt, akkor annak tisztességtelensége a Ptk. 209.§ (1) bekezdése alapján már nem vizsgálható [a kölcsönszerződés megkötésekor hatályos régi Ptk. 209.§ (4) bekezdés].

[27] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben nem vitatták, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatás nem volt világos és nem volt érthető, és a jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében sem sérelmezték ezt. A másodfokú bíróság részletesen vizsgálta, hogy: az árfolyamkockázati tájékoztató kellő időben történt-e; megfelelő idő állt-e a fogyasztó rendelkezésére ahhoz, hogy a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó megértse, hogy az árfolyamkockázatot ő viseli, az árfolyamváltozásnak nincs felső határa az korlátlan; az árfolyamkockázati tájékoztató tartalma megfelelő volt-e. A lefolytatott bizonyítás alapján arra a következtetésre jutott, hogy a perbeli árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelt az uniós és a magyar joggyakorlatban kidolgozott szempontoknak. A fenti megállapításokat a felperesek felülvizsgálati kérelmükben nem támadták, ezért az árfolyamkockázatra vonatkozó feltétel tisztességtelensége a kölcsönszerződés megkötésekor hatályos régi Ptk. 209. § (4) bekezdése folytán már nem vizsgálható. Ez okból a jogerős ítélet nem sérti a régi Ptk. 209. § (1) bekezdését, a 209/A. § (2) bekezdését, a 241. §-át, a régi Pp. 369. § a) pontját és nem áll ellentétben az EUB C-415/11. számú ítéletben foglaltakkal sem.

[28] A felperesek eljárási szabálysértésként a régi Pp. 221. §-át jelölték meg. A jogszabálysértést pedig azzal indokolták, hogy a „keresetkiegészítésüket” anélkül utasította el a másodfokú bíróság, hogy az arra vonatkozó törvényben előírt indokolási kötelezettségének eleget tett volna. Az indokolás nem tért ki arra az érvelésükre, hogy: a „jelentős egyenlőtlenség” azért állapítható meg a perbeli kölcsönszerződés árfolyamkockázatot a fogyasztóra hárító rendelkezése kapcsán, mert ez a feltétel a hatályos nemzeti jogban (régii Ptk. 241. §) szabályozottnál kedvezőtlenebb jogi helyzetbe hozta a fogyasztókat.

[29] Az ítélet indokolásának tartalmi követelményeit a régi Pp. 221. §-a szabályozza. A jogszabályhely (1) bekezdése értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyekben a bíróság ítélete alapszik. Meg kell

röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Nem jelenti azonban a régi Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését, ha a jogerős ítélet külön nem tér ki a fél által felhozott valamennyi érvre. A bíróság nem köteles a fél által szükségtelenül felsorolt jogszabályhelyek mindegyikével kapcsolatos álláspontját kifejteni. Indokolási kötelezettségének eleget tesz, ha logikusan, jogilag is követhetően kifejti a döntést megalapozó jogi érveit, utalva az irányadónak vett jogszabályokra és megjelölve, mi volt az oka az alkalmazásuknak. Ezzel egyező álláspontot tükröz az Alkotmánybíróság 26/2020. (XII.2.) AB határozatának [22] bekezdése is, amely szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása; az indokolásnak az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie. Tartalmilag ugyanezt fejtette ki az Alkotmánybíróság a 77/2013. (III.1.) AB határozat indokolásában is {[31] bekezdés}. Az ítéletnek tehát a felek által felvetett, az ügy elbírálása szempontjából lényeges jogkérdésekre kell kitérnie, míg a döntéshez szorosan nem tartozó okfejtés felesleges. Ennek megfelelően, ehhez igazodva kell az irányadó jogszabályi rendelkezéseket is feltüntetnie (hasonlóan: Kúria Pfv.II.20.148/2021/5., Pfv.III.20.158/2020/6.).

[30] Kétségtelen tény, hogy a jogerős ítélet nem tartalmazza, hogy a másodfokú bíróság miért nem vizsgálta a régi Ptk. 209. § (1) bekezdésében foglalt jelentős egyenlőtlenséget. A Kúria azonban jelen ítélete [25]-[26] bekezdéseiben ennek okait részletesen megjelölte. A másodfokú bíróság ítélete ezen okból lehet hiányos, de azért nem, mert nem tért ki a jelentős egyenlőtlenség vizsgálatára. A másodfokú bíróság ezért nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása lett volna [rég Pp. 275. § (3) bekezdés].

[31] Tekintettel arra, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felsorolt jogszabályhelyeket, azt a Kúria régi Pp. 275. § (3) bekezdésének alkalmazásával hatályában fenntartotta.

Záró rész

[32] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperesek a régi Pp. 270. § (1) bekezdés folytán irányadó 78. § (1) bekezdés alapján kötelesek viselni a saját, valamint az alperes felülvizsgálati eljárási költségét. Az alperes felülvizsgálati eljárási költsége a jogi képviselével összefüggésben merült fel, amelynek összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, valamint (5) bekezdése alapján állapította meg.

[33] A felpereseket megillető teljes személyes költségmentesség folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[35] A Kúria ítélete elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. február 27.

dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, dr. Kövesné
dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Osztoivits
András s.k. bíró